

Asociatyvi „Adobe Stock“ nuotr.

Vaikų santykis su Kalėdų Seneliu

Artėja šventės, kurių visi laukiam ištikus metus, o ypač mūsų mažieji vaikai. Šv. Kalėdos, kaip ir kiekviena kita šventė, turi savo atributus – puošni eglutė, laukiamos dovanos ir, be abejo, Kalėdų Senelis. Vaikams jis – mažas stebuklas, o mums – vaikystės personažas, seniai praradęs savo stebuklingą galią – tikėjimo, vilties, norų išsipildymo galią.

Vilma MAŽEIKIENĖ,
Klaipėdos pedagoginės psichologinės
tarnybos psichologė-psichoterapeutė

Tad, sulaukus gražių švenčių, dažną tėvelį pradeda kamuoti abejonės bei klausimai dėl Kalėdų Senelio: ar pasakyti savo vaikui tiesą, ar dar palaukti, kol jis pats susivoks šitoje neaiškioje situacijoje? Kaip pasielgti, kai vaikas pradės uždavinėti įvairius klausimus dėl

Kalėdų Senelio egzistavimo?

Niekada nereikia skubėti įvykiams už akių. Kol vaikas tiki Kalėdų Seneliu – tai nėra blogai.

Nieko nereikia specialiai daryti, kad įrodyti, jog tai tik šventės dalis. Ateis laikas, kai natūraliai kils vaiko viduje šios abejonės.

O kol tiki, tai – savotiška paskata:

- pasistengti tinkamai elgtis;
- mokytis tų dalykų, kurie jam svarbūs, reikalingi;
- pagaliau mokytis klausytis ir laikytis suaugusiųjų reikalavimų, kas skatina vidinės savireguliacijos formavimąsi.

Per tikėjimą Kalėdų Seneliu vyksta pozityvaus vaiko elgesio įtvirtinimas, paskatinimas už pasiektus rezultatus ar parodytas pastangas geriau elgtis.

Šiuo atveju Kalėdų Senelis tampa labai svarbus papildomas autoritetas. Dėl jo palankumo vaikas sutinka paklusti išoriniams reikalavimams, laikytis tam tikrų elgesio taisyklių bei keisti, koreguoti savo netinkamą elgesį. O taigi nėra taip jau ir blogai. Mes, suaugusieji, gi irgi esame pasiruošę keisti savo elgesį, atsisakyti egoistinių poreikių dėl savo brangių žmonių ar mums autoritetą turinčių žmonių palankumo.

Mes visi kažkuo tikime! Tikintieji tiki Dievu, kiti gi – Aukščiausiąja kosmoso jėga, padedančia reikiamu momentu,

dar treči – likimu, ir pan. Kiekvienas pagaliau turime savo vertybes, kuriomis šventai tikime. Jos padeda mums augti, judėti į priekį. Atimti iš žmogaus jo tikėjimą – tai jį sužlugdyti, pasmerkti jo sielą merdėti... Nė vienas žmogus negali gyventi šioje žemėje, jei niekuo netiki. Jis tuomet degraduoja.

Tad vaikams ypač svarbu tikėti! Jiems ypač svarbu tikėti savo tėvais – tai sveikos asmenybės formavimosi pagrindas.

Prieš Kalėdas tikėjimo objektu tampa Kalėdų Senelis. Atimti iš vaiko kad ir tokį paprastą tikėjimą, kaip Kalėdų Seneliu, – tai lyg siekimas pirma laiko įmesti jį į suaugusiųjų pasaulį.

Abėjonės dėl Kalėdų Senelio turi atsirasti savaime, o jos vaikui augant natūraliai kyla. Tai natūralus vaiko brenimo procesas bei rodiklis. Įprastai abejonės pradeda reikštis 5-7 gyvenimo metais, bet kartais gali atsirasti ir anksčiau.

Turbūt natūraliai kyla klausimas:

kaip elgtis tėveliams, kai vaikams pradeda reikštis abejonės?

Pirmiausia, nepalikti vaiko vieno su savo abejonėmis, nusivylimo bei sutrikimo jausmais. Svarbus momentas – kaip tėvai viską paaiškina, kad netaptų melagiais vaiko akyse. Tad būtinas individualus pokalbis. Prieš tai svarbu užmegzti gerą šiltą emocinį kontaktą ir pasikalbėti kuo artimiau. Čia svarbu pasitelkti vaizduotę. Pripažinti, kad tikrojo Kalėdų Senelio niekas nėra matęs, tačiau jau labai labai seniai yra sakoma, kad iš tikrųjų yra tik vienas Kalėdų Senelis. Tikėti tuo ar ne, pasirenka kiekvienas. Ir jis gali pasirinkti, tikėti tuo ar ne. Taigi, kadangi jis – vienas, o vaikučių labai daug, tai savo pareigas, t. y. apdovanojimo vaikučius už gerus jų poelgius, perdavė tų vaikučių tėveliams. Kodėl Kalėdų Senelis pasirinko tėvelius? Nes tėveliai bei seneliai – tai tikrai tie žmonės, kurie labiausiai myli savo vaikus, jais nuoširdžiai rūpinasi. Tad Kalėdų Senelis ir patikėjo šią misiją vaikučių artimiems žmonėms, suvokdamas, kad jie iš tikrųjų sugebės gerai ją atlikti, t. y. pasirūpinti mažaisiais.

Tai lyg ir šansas tėvams dar labiau įtvirtinti savo autoritetą vaiko akyse, netiesiogiai parodyti, kad turi teisę kontroliuoti vaiko elgesį, ypač kai jis netinkamai elgiasi, o kai elgiasi gerai, gali sulaukti tėvų palankaus įvertinimo.